A gyászlepke

Az első találkozásom ezzel a máshoz nem hasonlító lepkefajjal jó 10 évvel ezelőtt történt. Egy deres márciusi hideg reggelen történt az eset, amikor fűtés céljából megbontották az egyik falusi ház udvarán száradó ölfarakást. A fák közötti üregben egy teljesen megdermedt állapotú nem mindennapi színű nagy lepkét talált az egyik segédkező gyerek, aki még azon nyomban elhozta hozzám megmutatni a rovart. A tanuló elmondta, hogy az állatot száraz hideg helyen egy farönk alatt, összecsukott szárnyakkal találták, azt hitték elpusztult.(Én meg úgy is mindent összegyűjtök, hát jó lesz valamire). Kivéve a befőttes üvegből a lepkét az iskola meleg tantermében egy nagyméretű szúnyoghálóval fedett egykori akváriumban helyeztük el s vártuk „kiolvadását". Ez a folyamat két napot vett igénybe majd kora tavaszig tovább éldegélt kényszerű fogságában, míg az első melegebb napon útjára nem engedtük. Közben mézzel kevert sörös cseppekkel próbáltuk táplálni.
A közelmúltban a délutánba nyúló ügyelet után Dögében egy röpke "fotólesre" indultam. Az iskola mögötti épülő csatorna vadvirágokkal benőtt partján, egy fűzfa törzsén újra megláttam, pedig siklókat kerestem. Ezt a fát kedveli a hernyója is legjobban, s a fűz feketén csillogó sebzett kérgén a kicsurgó nedvet szívogatták. Többen is felröppentek. Nagy termetük ellenére igen gyorsan repültek. A földre hullott gyümölcsökön lehet a legtovább megcsodálni ezt a csodás lepkefajt. Talán ősszel a földre pottyanástól megrepedt édes ringlókon még látunk néhányat, atalanta és kis rókalepkék társaságában.
A gyászlepke mert, hát ezt találtam meg Dögében is ez alkalommal, sajnos **a legjobban megfogyatkozott lepkéink közé tartozik - holott valaha igen gyakori faj volt.**
A tarkalepkék családjába tartozik akárcsak a közismert kis rókalepke vagy a nappali pávaszem. Virágok nektárját is szívogatja, de többnyire puhafák kicsurgó nedvével táplálkozik. Az áttelelő példányokat áprilisban látni először s májusig élnek, de a következő nemzedék tagjai egészen októberig csaponganak. Erdőszéleken, virágos réteken vízparti puhafás ligetekben, gyümölcsösökben találkozunk vele leginkább. Hernyója is többnyire puhafákon fejlődik. A kifejlett lepke szárnyainak fesztávolsága 5-6 centiméter, tehát viszonylag nagyméretűre nő **. A szárnyak bársonyos barnás- feketék, széleiken világoskék foltok díszítik, míg a szárnyak széle sárgásfehér.**
Igazán feltűnő jelenség! Érdemes néhány percig elgyönyörködni benne.

Hazánkban 50-ezer Ft eszmei értékkel védelem alatt áll! (agárdy) Fotó: Danku János.

